

Україні. Основною проблемою вважається невизначеність питання з державною мовою, це питання не тільки не вирішилось після прийняття відомого закону «Про засади державної мовної політики», навпаки, більшість політологів вважають, що даний закон лише загострив ситуацію в державі. Докладний аналіз преси, не дав можливості вирішити проблеми формування конфліктів, пов'язаних з невизначеністю мовного питання в українському суспільстві.

Для більш чіткого визначення відмінностей в мовному середовищі, варто порівнювати людей, які свідомо користуються тією чи іншою мовою. Найбільш поширена українська мова, звичайно, в Західній Україні та Центральній Україні, а більша частина жителів Сходу і Півдня України переважно спілкуються російською. І в психологічно – суспільному плані між цими групами існує досить суттєва різниця не тільки в мовному, але й в соціальному розвитку. Проблему слід розглядати набагато глибше. Полягає вона в тому, яка саме з моделей організації соціуму – общинно-російська або західно-індивідуалі-стична створить вплив на українське суспільство. Варто кількісно оцінити в Україні співвідношення російськомовного та україномовного населення. Вже тоді можна спробувати більш правдиво пояснити те, чому не можливо провести радикальні реформи в мовному законодавстві. Адже зрозумівши менталітет, який домінує в нашій державі, можна вирішити не тільки проблематику саме мовного питання, але і подальший стиль розвитку України.

Звичайно, неможливо однозначно стверджувати, що існує та чи інша чітка і однозначна кореляція між обраною людиною мовою та розумінням ролі держави економіки було б дуже ризиковано. Одне з основних питань в Україні – це вибір ефективної економічної моделі.

З усього населення, українській мові віддають перевагу лише 43,9%. Можна сказати, що Україна ще не досягла суто українського менталітету. Тому дуже серйозним залишається питання вирішення мовної та етносоціальної проблематики в державі – Захід та Схід, мають принципово різні погляди на ці питання, тому всі реформи через певний час зведуться нанівець. Варто завжди враховувати, що Україна стала двохменталітетною. А якщо силоміць нав'язати людині погляди, то вона їх скоріш за все відкине.

Куліш О.О.
НТУ «ХП»

«СУРЖИК – ХВОРОБА ЧИ НІ?»

Сьогодні перед українською нацією постає важливе питання: «Чи є такий поширений мовленнєвий феномен як суржик загрозою для розвитку української мови? Або ж його слід розглядати як елемент поступу та еволюції словотворення?» Безумовно, приниження української мови впродовж багатьох десятиліть і насаджування російської позначилось на усному та писемному мовленні її носіїв. Поряд з цим «..суржик формувався і серед носіїв української

сільської говірки, які намагалися пристосуватися до міського російськомовного середовища та вивчити російську мову», – розповідає доктор філологічних наук Лариса Масенко. Це дало поштовх для виникнення мішанини українських та російських слів, утворення кальок, мовних покручів та інших словесних деформацій.

Проте, останнім часом суржик використовується як масова форма спонтанного, свідомого спілкування. Просторіччя або місцеве наріччя з численними русизмами фактично стало популярним явищем.

Як відомо, вперше суржик був зафіксований у творі Івана Котляревського «Наталка-Полтавка» (1819). Використовував суржик і найвідоміший естрадний гуморист 40-60-х років Юрій Тимошенко (Тарапунька), який виступав у дуєті з Юхимом Березіним (Штепселем).

Нині зловживає суржиком велика кількість політиків, телеведучих (Ольга Фреймут, Михайло Хома (Дзідзьо), Сергій Притула та ін.), співців-виконавців (Андрій Данилко), вокальних груп («Воплі Відоплясова», «Дзідзьо», «Океан Ельзи», «С.К.А.Й.», «Скрябін» та ін.) тощо. Деякі твори сучасних українських письменників та поетів написані суржиком для створення комічного ефекту (Богдан Жолдак, Лесь Подерев'янський, Михайло Бриних та ін.). У засобах масової інформації теж використовують елементи суржику в своїх статтях, виданнях, телевізійних виступах.

Звичайним середовищем функціонування гібридної мови є і малі соціальні спільноти: як стійкі (двомовні сім'ї, професійно-виробничі колективи), так і стихійні (у транспорті, в магазині, у черзі до лікаря).

Суржик дедалі частіше вживається як основний (інколи єдиний) засіб спілкування та мовної гри. До суржику-гри також охоче звертається освічена молодь, коли хоче ввійти в інший мовний образ, розширити діапазон мовних варіацій. Прекрасно володіючи іншими мовними кодами, молода людина воліє використовувати суржик, як інструмент самовираження особистості та засіб отримання задоволення від власного мовлення.

Лешко О.
НТУ «ХП»

СЛЕНГ ЯК МОВНЕ ЯВИЩЕ СУЧАСНОГО СУСІЛЬСТВА

Сленг в українській мові дуже багатий. У ньому відбиваються як позитивні сторони життя суспільства, так і його проблеми. Найпростіше дослідити життя-буття саме через сленг, бо, за одним із постулатів сучасної філософії, мова – це дім буття.

Класифікувати сленг можна за різними ознаками. Наприклад, за *стилістичними ознаками* слова сленгу (жаргону) можна поділити на звичайні, тобто нейтральні, та згрубілі (нецензурна лексика).

Важливим чинником у творенні сленгових лексем є спорідненість інтересів осіб, які формують різновид цього ненормативного утворення.